

Μαθήματα 15-16

Ο χώρος $(\ell^p, \|\cdot\|_p)$ για $1 \leq p < \infty$ είναι αυτοπαθής

Απόδειξη

Έστω $\tau: \ell^p \rightarrow (\ell^p)^{**}$ η κανονική εμφύτευση:
 $\tau(x)(y^*) = y^*(x) \quad \forall x = (x_n) \in \ell^p \text{ και } y^* \in (\ell^p)^*$

Η συνάρτηση τ είναι επί του $(\ell^p)^{**}$.

Πράγματι, έστω $f \in (\ell^p)^{**}$. Άρα, $f: (\ell^p)^* \rightarrow \mathbb{R}$ συνεχής, γραμμική.

Η συνάρτηση $T: \ell^q \rightarrow (\ell^p)^*$, όπου $\frac{1}{p} + \frac{1}{q} = 1$
 $T(x) = T_x \in (\ell^p)^*$, όπου
 $\forall x = (x_n) \in \ell^q \quad T_x(y) = \sum_{n=1}^{\infty} x_n y_n \quad \forall y = (y_n) \in \ell^p$

Η συνάρτηση T είναι ισομετρία, όπως αποδείξαμε.
 $\|T(x)\| = \|x\|_q \quad \forall x \in \ell^q$

Ανάλογα η συνάρτηση:

$T_1: \ell^p \rightarrow (\ell^q)^*$ με $T_1(y) = T_y \in (\ell^q)^* \quad \forall y \in \ell^p$
είναι ισομετρία με
 $\|T_1(y)\| = \|y\|_p \quad \forall y \in \ell^p$

Αφού $f \in (\ell^p)^{**}$, έχουμε $f \circ T: \ell^q \rightarrow \mathbb{R}$
και γάλισσα $f \circ T \in (\ell^q)^*$

Άρα υπάρχει $x_0 = (x_k)_{k \in \mathbb{N}} \in \ell^p$ ώστε:
 $f \circ T((n_k)_{k \in \mathbb{N}}) = \sum_{k=1}^{\infty} n_k x_k \quad \forall (n_k)_{k \in \mathbb{N}} \in \ell^q$

Τότε $\tau(x_0) = f$ και τ επί.
Πράγματι, έστω $y^* \in (\ell^p)^*$. Άρα υπάρχει $z = (n_k)_{k \in \mathbb{N}} \in \ell^q$ ώστε $y^*(x) = \sum_{k=1}^{\infty} n_k x_k = T_z(x) \quad \forall x \in \ell^p$,
δηλαδή $z = T^{-1}(y^*) \in \ell^q$, άρα $y^* = T(z)$.

Αφού $f \in (\ell^p)^{**}$ έχουμε:
 $f(y^*) = f \circ T(T^{-1}(y^*)) = f \circ T(z) = f \circ T((n_k)_{k \in \mathbb{N}}) = \sum_{k=1}^{\infty} x_k n_k = y^*(x) = \tau(x_0)(y^*) \quad \forall y^* \in (\ell^p)^*$

Επομένως $f = \tau(x_0)$ για $x_0 \in \ell^p$ και
τελικά $\tau(\ell^p) = (\ell^p)^{**}$
Άρα η τ είναι επί του $(\ell^p)^{**}$.

Πλήρωση χώρου με νόρμα: (2)

Σύμφωνα με προηγούμενο ορισμό της κανονικής εμφύτευσης ενός χώρου με νόρμα $(X, \|\cdot\|)$ στον δεύτερο δυϊκό του χώρο X^{**} δηλαδή της συνάρτησης:

$$\tau: X \rightarrow X^{**} = (X^*)^*$$

$$\text{όπου } \tau(x): X^* \rightarrow \mathbb{R} \quad \forall x \in X \text{ ώστε:}$$
$$\tau(x)(x^*) = x^*(x) \quad \forall x^* \in X^*$$

έχουμε ότι κάθε διανυσματικός χώρος με νόρμα $(X, \|\cdot\|)$ εμφυτεύεται ισομετρικά στον δεύτερο δυϊκό του χώρο X^{**} μέσω της κανονικής εμφύτευσης $\tau: X \rightarrow X^{**}$.

Αφού ο $X^* = \mathcal{L}(X, \mathbb{R})$ είναι χώρος Banach

και ο χώρος $X^{**} = (X^*)^* = \mathcal{L}(X^*, \mathbb{R})$

είναι χώρος Banach με την νόρμα:

$$\|x^{**}\| = \sup \{ |x^{**}(x^*)| : x^* \in X^*, \|x^*\| \leq 1 \}$$

για κάθε $x^{**} \in X^{**}$.

Θέτουμε $Y = \overline{\tau(X)} \subseteq X^{**}$.

Ο Y είναι κλειστός, γραμμικός υπόχωρος του $(X^{**}, \|\cdot\|)$, άρα Y είναι χώρος Banach με τον περιορισμό της νόρμας $\|\cdot\|$ στο Y .

Η συνάρτηση $\tau: X \rightarrow Y$ είναι ισομετρική εμφύτευση του X στον $(Y, \|\cdot\|)$, που είναι χώρος Banach, και $\tau(X) \subseteq Y$ πύκνο.

Άρα ο $(Y, \|\cdot\|)$ μπορεί να θεωρηθεί ως η πλήρωση του χώρου με νόρμα $(X, \|\cdot\|)$.

Θεωρήματα Cantor και Baire

Ορισμός

Έστω (X, ρ) μετρικός χώρος και $\emptyset \neq A \subseteq X$. Η Διάμετρος του A ορίζεται:

$$\text{διαμ}(A) = \sup \{ \rho(x, y) : x, y \in A \}$$

Παρατηρήσεις

(1) Το A φραγμένο \iff $\text{διαμ}(A) < +\infty$

(2) $\text{διαμ}(A) = \text{διαμ}(\bar{A})$
(άσκηση)

Θεώρημα Cantor (χαρακτηρισμός πλήρων μετρικών χώρων)

Έστω (X, ρ) μετρικός χώρος. Τα ακόλουθα ισοδύναμα:

- (1) Ο χώρος (X, ρ) είναι πλήρης.
- (2) Για κάθε φθίνουσα ακολουθία $(F_n)_{n \in \mathbb{N}}$ μη κενών, κλειστών υποσυνόλων του X ,

ώστε :

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \text{διαμ}(F_n) = 0$$

ισχύει

$$\bigcap_{n \in \mathbb{N}} F_n = \{x_0\}$$

Η βασικότερη εφαρμογή του θεωρήματος Cantor είναι το παρακάτω θεώρημα κατηγορίας του Baire, το οποίο βρίσκεται εξαιρετικές βασικές εφαρμογές στη θεωρία των χώρων Banach. Για λόγους πληρότητας θα αποδείξουμε το θεώρημα κατηγορίας του Baire.

Θεώρημα Κατηγορίας του Baire

Έστω (X, ρ) πλήρης μετρικός χώρος και $(G_n)_{n \in \mathbb{N}}$ για ακολουθία ανοικτών και πυκνών υποσυνόλων του X .

Τότε η τομή $D = \bigcap_{n=1}^{\infty} G_n$ όλων των συνόλων $G_n, n \in \mathbb{N}$ είναι πυκνό υποσύνολο του X .

Απόδειξη Θεωρήματος Baire

Το σύνολο D είναι πυκνό αν για κάθε $x_0 \in X$ και $\epsilon_0 > 0$ ισχύει:

$$(*) \quad S(x_0, \epsilon_0) \cap D \neq \emptyset, \quad D = \bigcap_{n=1}^{\infty} G_n.$$

Προκειμένου να αποδείξουμε την ιδιότητα $(*)$ του συνόλου D θα ορίσουμε επαγωγικά μια ακολουθία ανοικτών σφαιρών $(S(x_n, \epsilon_n))_{n \in \mathbb{N}}$ ώστε:

$$\boxed{\bigcap_{n=1}^{\infty} S(x_n, \epsilon_n) \neq \emptyset, \quad (*)}$$

και επιπλέον να ισχύει:

$$\boxed{\emptyset \neq S(x_0, \epsilon_0) \cap D \supseteq \bigcap_{n=1}^{\infty} S(x_n, \epsilon_n) \neq \emptyset \quad (**)}$$

χρησιμοποιώντας το Θεώρημα Cantor.

Πράγματι:

Επειδή το $G_1 \subseteq X$ ανοικτό και πυκνό υπάρχουν $x_1 \in X$ και $\epsilon_1 > 0$ ώστε:

$$(*) \quad \overline{S(x_1, \epsilon_1)} \subseteq S(x_0, \epsilon_0) \cap G_1 \neq \emptyset$$

$$\text{και} \quad \text{διαμ}(\overline{S(x_1, \epsilon_1)}) \leq 1.$$

Έστω ότι ορίστηκαν τα $x_1, \dots, x_n \in X$ και $\epsilon_1, \dots, \epsilon_n > 0$ ώστε:

$$\overline{S(x_k, \epsilon_k)} \subseteq \overline{S(x_{k-1}, \epsilon_{k-1})} \cap G_k \neq \emptyset$$

$$\text{και} \quad \text{διαμ}(\overline{S(x_k, \epsilon_k)}) \leq \frac{1}{k} \quad \forall k=1, \dots, n.$$

Το σύνολο G_{n+1} είναι ανοικτό και πυκνό, άρα υπάρχουν $x_{n+1} \in X$ και $\epsilon_{n+1} > 0$ ώστε:

$$\overline{S(x_{n+1}, \epsilon_{n+1})} \subseteq \overline{S(x_n, \epsilon_n)} \cap G_{n+1} \neq \emptyset$$

$$\text{και} \quad \text{διαμ}(\overline{S(x_{n+1}, \epsilon_{n+1})}) \leq \frac{1}{n+1}$$

Άρα, ορίζεται επαγωγικά για ακολουθία ανοικτών σφαιρών ώστε για κάθε $n \in \mathbb{N}$

$$\overline{S(x_{n+1}, \epsilon_{n+1})} \subseteq \overline{S(x_n, \epsilon_n)} \cap G_{n+1}$$

$$\text{και} \quad \lim_{n \rightarrow \infty} \text{διαμ}(\overline{S(x_n, \epsilon_n)}) = 0.$$

Από το Θεώρημα Cantor

$$\bigcap_{n=1}^{\infty} S(x_n, \epsilon_n) \neq \emptyset$$

και επίσης ισχύει $S(x_0, \epsilon_0) \cap D \supseteq \bigcap_{n=1}^{\infty} S(x_n, \epsilon_n) \neq \emptyset$.

Πόρισμα (αναδιατύπωση Θεωρήματος Baire) (5)

Έστω (X, ρ) πλήρης μετρικός χώρος, $X \neq \emptyset$.

Αν $X = \bigcup_{n=1}^{\infty} A_n$, τότε υπάρχει $n_0 \in \mathbb{N}$ ώστε:

το σύνολο A_{n_0} δεν είναι πουθενά πυκνό
(A_{n_0} πουθενά πυκνό $\Leftrightarrow (\overline{A_{n_0}})^{\circ} = \emptyset \Leftrightarrow X \setminus \overline{A_{n_0}} \subseteq X$ πυκνό.)

Απόδειξη

Εισ άτοπο!

Έστω $X = \bigcup_{n=1}^{\infty} A_n$ και $A_n \subseteq X$ πουθενά πυκνό
για κάθε $n \in \mathbb{N}$, δηλαδή $X \setminus \overline{A_n} \subseteq X$ πυκνό $\forall n \in \mathbb{N}$.

Από το Θεώρημα Baire η τομή

$$\bigcap_{n=1}^{\infty} (X \setminus \overline{A_n}) \subseteq X$$

είναι πυκνό υποσύνολο του X .

$$\text{Άρα, } X = \overline{\bigcap_{n=1}^{\infty} (X \setminus \overline{A_n})} = \overline{(X \setminus \bigcup_{n=1}^{\infty} \overline{A_n})} \subseteq X \setminus \bigcup_{n=1}^{\infty} A_n = \emptyset.$$

Άτοπο!

Άρα, υπάρχει $n_0 \in \mathbb{N}$ ώστε A_{n_0} δεν
είναι πουθενά πυκνό, δηλαδή $(\overline{A_{n_0}})^{\circ} \neq \emptyset$.

Θεώρημα ανοικτής απεικόνισης

Έστω $X, Y \neq \emptyset$ χώροι Banach και $T: X \rightarrow Y$ φραγμένος γραμμικός τελεστής που είναι επί του Y .
Τότε ο T είναι ανοικτή συνάρτηση, δηλαδή $T(G) \subseteq Y$ ανοικτό αν $G \subseteq X$ ανοικτό.

Απόδειξη

Έστω $G \subseteq X$ ανοικτό και $G \neq \emptyset$.
Έστω $y = T(x) \in T(G)$ για $x \in G$.
Αφού $x \in G$ και $G \subseteq X$ ανοικτό, υπάρχει $\varepsilon > 0$ ώστε $S(x, \varepsilon) \subseteq G$.
Άρα, $T(S(x, \varepsilon)) \subseteq T(G)$ (*)

Ισχυρισμός 1

Για κάθε $\varepsilon > 0$ υπάρχει $\delta > 0$ ώστε:
 $S(0, \delta) \subseteq T(S(0, \varepsilon))$ (***) Baire

Απόδειξη ισχυρισμού 1

Έστω $\varepsilon > 0$.
Για κάθε $n \in \mathbb{N}$ ισχύει:
 $X = \bigcup_{k=1}^{\infty} S(0, \frac{\varepsilon}{2^{n+1}}) \cdot K$
και αφού ο T είναι επί του Y
 $Y = \bigcup_{k=1}^{\infty} T(S(0, \frac{\varepsilon}{2^{n+1}}) \cdot K)$

Ο Y είναι χώρος Banach, άρα πλήρως μετρικός χώρος και επομένως σύμφωνα με την αναδιατύπωση του θεωρήματος Baire για κάθε $n \in \mathbb{N}$ υπάρχει $k_n \in \mathbb{N}$ ώστε:

$\overline{T(S(0, \frac{\varepsilon}{2^{n+1}}) \cdot K_{k_n})} \neq \emptyset$ ~~$\neq \emptyset$~~

Άρα $\exists \delta'_n > 0$ ώστε $S(0, \delta'_n) \subseteq T(S(0, \frac{\varepsilon}{2^{n+1}}) \cdot K_{k_n})$

Επομένως $\forall n \in \mathbb{N}$ υπάρχει $0 < \delta_n < \frac{1}{2^n}$ ώστε: $\textcircled{7}$

$(*)$ $S(0, \delta_n) \subseteq \overline{T(S(0, \frac{\varepsilon}{2^n}))}$, $\forall n \in \mathbb{N}$,
αφού ο T είναι φραγμένος γραμμικός.
Θέτουμε $\delta = \delta_1$.

Τότε $S(0, \delta) \subseteq \overline{T(S(0, \varepsilon))}$. (1)

[Πράγματι, έστω $y \in S(0, \delta) \subseteq \overline{T(S(0, \frac{\varepsilon}{2}))}$.
Επομένως, υπάρχει $x_1 \in S(0, \frac{\varepsilon}{2})$ ώστε

$$\|y - T(x_1)\| < \delta_2,$$

και άρα $y - T(x_1) \in S(0, \delta_2) \subseteq \overline{T(S(0, \frac{\varepsilon}{2^2}))}$.

Επομένως, υπάρχει $x_2 \in S(0, \frac{\varepsilon}{2^2})$ ώστε

$$\|y - T(x_1) - T(x_2)\| < \delta_3$$

και άρα $y - T(x_1) - T(x_2) \in S(0, \delta_3)$.

Επαγωγικά, μέσω της $(*)$ ορίζεται
για ακολουθία $(x_n) \subseteq X$ ώστε:

$$(1) \quad x_n \in S(0, \frac{\varepsilon}{2^n}) \Leftrightarrow \|x_n\| < \frac{\varepsilon}{2^n} \quad \forall n \in \mathbb{N}$$

$(**)$
και $(2) \quad \|y - T(x_1) - \dots - T(x_n)\| < \delta_{n+1}$.

Θέτουμε $z_n = x_1 + \dots + x_n$, $\forall n \in \mathbb{N}$.

Για $m > n$ ισχύει:

$$\|z_m - z_n\| = \|x_{n+1} + \dots + x_m\| \leq \|x_{n+1}\| + \dots + \|x_m\| \quad (**)$$

$$< \sum_{k=n+1}^{\infty} \frac{\varepsilon}{2^k} \leq \frac{\varepsilon}{2^n}$$

Άρα, η $(z_n)_{n \in \mathbb{N}} \subseteq X$ είναι βασική ακολουθία
και αφού ο X είναι Banach χώρος

$$z_n \rightarrow x, \quad \text{όπου } x \in X.$$

$$\text{και } T(z_n) \rightarrow T(x)$$

Τ. Επίσης,

$$\|x\| = \lim_n \|z_n\| = \lim_n \|x_1 + \dots + x_n\| \leq \lim_n (\|x_1\| + \dots + \|x_n\|)$$

$$= \sum_{n=1}^{\infty} \|x_n\| < \sum_{n=1}^{\infty} \frac{\epsilon}{2^n} = \epsilon \text{ από } (**)_1 \text{ και } (***)$$

Άρα, $x \in S(0, \epsilon)$

Από την (**)_2 έχουμε επίσης $\|y - T(z_n)\| \xrightarrow{n} 0$, όπου $z_n \rightarrow x$.

Άρα, $y = T(x)$ για $x \in S(0, \epsilon)$ από (***)

επομένως ισχύει ο ισχυρισμός (1)
 $S(0, \delta) \subseteq T(S(0, \epsilon))$

Εστω τώρα $G \subseteq X$ ανοικτό, $G \neq \emptyset$ και $y = T(x) \in T(G)$, $x \in G$.

Αφού το G ανοικτό, υπάρχει $\epsilon > 0$ ώστε $S(x, \epsilon) \subseteq G$

Από τον ισχυρισμό (1) υπάρχει $\delta > 0$ ώστε $S(y, \delta) \subseteq T(S(x, \epsilon))$. ~~(1)~~

Άρα, αφού T γραμμικός τελεστής ισχύει από την (**)_2 ότι $S(y, \delta) \subseteq T(S(x, \epsilon)) \subseteq T(G)$

και τελικά συνεπάγεται ότι το $T(G) \subseteq Y$ ανοικτό.

Παρατήρηση

Για την απόδειξη του θεωρήματος, ανοικτής απεικόνισης χρησιμοποιήσαμε ουσιαστικά την πληρότητα των X, Y .

Αντιπαράδειγμα

(9)

Έστω $(Y, \|\cdot\|)$ ένας απειροδιάστατος χώρος Banach.
(π.χ. C_0, ℓ_1, \dots) και $\{y_i : i \in I\}$ μία αλγεβρική
βάση του Y με $\|y_i\| = 1 \quad \forall i \in I$, που υπάρχει
πάντα, όπως αναφέρεται στην Άλγεβρα.

Τότε κάθε $y \in Y$ γραφεται μοναδικά ως
 $y = \sum_{i \in I} \lambda_i y_i$, όπου $\{i \in I : \lambda_i \neq 0\}$ πεπερασμένο.

Θέτουμε

$X = \{x : I \rightarrow \mathbb{R} : \text{το σύνολο } \{i \in I : x(i) \neq 0\} \text{ πεπερασμένο}\}$

και $\|x\| = \sum_{i \in I} |x(i)| \quad \forall x \in X$

Προφανώς $\|\cdot\|$ είναι νόρμα στον X .

Ο χώρος $(X, \|\cdot\|)$ δεν είναι χώρος Banach.

Πράγματι, έστω $\{i_n\}_{n \in \mathbb{N}} \subseteq I$ ώστε $i_n \neq i_m$ αν $n \neq m$.

Θέτουμε $x_n : I \rightarrow \mathbb{R}$ ώστε: $x_n(i) = \frac{1}{2^k}$ αν $i = i_k, k \leq n$.

και $x_n(i) = 0$ διαφορετικά.
Η ακολουθία $(x_n)_{n \in \mathbb{N}} \subseteq X$ είναι βασική στον X .

Πράγματι $\|x_n - x_m\| = \sum_{k=n+1}^m \frac{1}{2^k} \quad \forall m, n \in \mathbb{N}, m < n$.

Η ακολουθία (x_n) δεν συγκλίνει στον X .

[Πράγματι αν $x_n \rightarrow x$ για $x \in X$, δηλαδή

$\|x_n - x\| \rightarrow 0$, τότε $|x_n(i) - x(i)| \rightarrow 0 \quad \forall i \in I$

και άρα, από τον ορισμό της $(x_n)_{n \in \mathbb{N}}$,

έχουμε $x(i_k) = \frac{1}{2^k} \neq 0 \quad \forall k \in \mathbb{N}$ (*)

Αποπο! αφού $x \in X$.]

Θέτουμε $T : X \rightarrow Y$ με $T(x) = \sum_{i \in I} x(i) y_i \quad \forall x \in X$

Ο T είναι γραμμικός τελεστής και $\forall x \in X$
 $\|T(x)\| \leq \sum_{i \in I} |x(i)| = \|x\|$ αφού $\|y_i\| = 1 \quad \forall i \in I$

Άρα, ο T είναι φραγμένος τελεστής.

Επίσης ο T είναι 1-1 και επί, διότι
η $\{y_i\}_{i \in I}$ είναι για αλγεβρική βάση του Y

Ο T δεν είναι ανολκτός τελεστής,

διότι τότε ο X θα ήταν χώρος Banach.

Αποπο! ως ισομορφισμός του X .

Συνέπειες Θεωρήματος ανοικτής απεικόνισης

10

Πόρισμα 1 Έστω X, Y χώροι Banach και $T: X \rightarrow Y$ φραγμένος γραμμικός τελεστής 1-1 και **ΕΠΙ**.
Τότε ο $T^{-1}: Y \rightarrow X$ είναι φραγμένος,
και άρα ο T είναι ισομορφισμός.

Απόδειξη

Ο $T^{-1}: Y \rightarrow X$ προφανώς είναι γραμμικός τελεστής και είναι συνεχής διότι για κάθε $G \subseteq X$ ανοικτό, ισχύει $(T^{-1})^{-1}(G) = T(G) \subseteq Y$ ανοικτό από το θεώρημα ανοικτής απεικόνισης (και λόγω ότι $(T^{-1})^{-1} = T$ αφού ο T είναι 1-1 και επί).

Πόρισμα 2 Έστω X γραμμικός χώρος και $\|\cdot\|, \|\cdot\|_M$ δύο νόρμες στο χώρο X .
Αν οι χώροι $(X, \|\cdot\|)$ και $(X, \|\cdot\|_M)$ είναι Banach, τότε οι νόρμες είναι ισοδύναμες αν και μόνο αν υπάρχει $M > 0$ ώστε:
$$\|x\| \leq M \|x\|_M \quad \forall x \in X$$

Απόδειξη

Έστω ο ταυτοτικός τελεστής $I: (X, \|\cdot\|_M) \rightarrow (X, \|\cdot\|)$ που προφανώς είναι 1-1, επί.
Αφού $\|x\| \leq M \|x\|_M \quad \forall x \in X$, ο τελεστής I είναι φραγμένος.
Από το Πόρισμα 1 και ο τελεστής I^{-1} είναι φραγμένος και ο I είναι ισομορφισμός και οι νόρμες ισοδύναμες.

Παρατήρηση

Η υπόθεση της πληρότητας των χώρων X, Y στο θεώρημα ανοικτής απεικόνισης είναι απαραίτητη, όπως καταδεικνύεται με αντιπαράδειγματα.

Θεώρημα (κλειστού γραφήματος)

Έστω X, Y χώροι Banach και $T: X \rightarrow Y$ γραμμικός τελεστής.

Αν το γράφημα $G = \{(x, T(x)) : x \in X\} \subseteq X \times Y$ κλειστό, τότε ο T είναι φραγμένος.

Απόδειξη

Το σύνολο $G \subseteq X \times Y$ είναι κλειστό και είναι γραμμικός χώρος προφανώς

Άρα, αφού ο $X \times Y$ είναι χώρος Banach με τη νόρμα $\|(x, y)\| = \|x\| + \|y\| \quad \forall x \in X, y \in Y$ και ο $(G, \|\cdot\|)$ είναι χώρος Banach (άσκηση)

Οι συναρτήσεις $\pi_1: G \rightarrow X$ και $\pi_2: G \rightarrow Y$ με $\pi_1((x, y)) = x$ και $\pi_2((x, y)) = y \quad \forall x \in X, y \in Y$ είναι προφανώς γραμμικές και φραγμένες, διότι $\|\pi_1(x, y)\| = \|x\| \leq \|(x, y)\| = \|x\| + \|y\|$ και $\|\pi_2(x, y)\| = \|y\| \leq \|(x, y)\| = \|x\| + \|y\|$

και αφού η $\pi_1: G \rightarrow X$ είναι επί, και 1-1 σύμφωνα με το Πρόταση 1 του Θεωρήματος ανοικτής απεικόνισης η συνάρτηση $\pi_1^{-1}: X \rightarrow G$ είναι φραγμένος γραμμικός τελεστής.

Άρα η σύνθεση $\pi_2 \circ \pi_1^{-1}: X \rightarrow Y$ είναι φραγμένος γραμμικός τελεστής και

$$\pi_2 \circ \pi_1^{-1} = T.$$

Πρόταση

Έστω $(C[0,1], \|\cdot\|)$ χώρος Banach.

Υποθέτουμε ότι ισχύει η συνεπαγωγή:

$$\|f_n - f\| \rightarrow 0 \implies f_n(x) \rightarrow f(x) \quad \forall x \in [0,1].$$

Τότε η νόρμα $\|\cdot\|$ είναι ισοδύναμη με την $\|\cdot\|_\infty$ ($\|f\|_\infty = \sup\{|f(x)| : x \in [0,1]\} \cdot \forall f \in C[0,1]$)

Απόδειξη

Έστω ο ταυτοτικός τελεστής

$$I : (C[0,1], \|\cdot\|_\infty) \rightarrow (C[0,1], \|\cdot\|)$$

$$I(f) = f \quad \forall f \in C[0,1].$$

Ο χώρος $(C[0,1], \|\cdot\|_\infty)$, όπου

$\|f\|_\infty = \sup\{|f(x)| : x \in [0,1]\}$ είναι χώρος Banach.

Καθώς $C[0,1] = \{f : [0,1] \rightarrow \mathbb{R} \text{ συνεχής}\} \subseteq \mathcal{L}^\infty([0,1])$

είναι κλειστός γραμμικός υπόχωρος του χώρου Banach $\mathcal{L}^\infty([0,1])$.

Έστω η ταυτοτική συνάρτηση.

$$I : (C[0,1], \|\cdot\|_\infty) \rightarrow (C[0,1], \|\cdot\|)$$

που είναι γραμμικός τελεστής

Το γράφημα $G = \{(f, I(f)) : f \in C[0,1]\}$

$$(C[0,1], \|\cdot\|_\infty) \times (C[0,1], \|\cdot\|)$$

είναι κλειστό, διότι αν $(f_n)_{n \in \mathbb{N}} \in C[0,1]$ ώστε

$$\|f_n - f\|_\infty \rightarrow 0, \quad \|I(f_n) - g\| = \|f_n - g\| \rightarrow 0,$$

$\forall x \in [0,1]$ και $n \in \mathbb{N}$ ισχύει:

$$|f(x) - g(x)| \leq |f(x) - f_n(x)| + |f_n(x) - g(x)| \leq \quad (*)$$

$$\leq \|f_n - f\|_\infty + |f_n(x) - g(x)|.$$

Έχουμε $\|I(f_n) - g\| \rightarrow 0$ και από υπόθεση $|f_n(x) - g(x)| \rightarrow 0$.

$\forall x \in [0,1]$, Άρα από την (*) $f(x) = g(x) \quad \forall x \in [0,1]$.

$$\text{και τελικά } I(f) = g.$$

Από το Θεώρημα κλειστού γραφήματος ο τελεστής I είναι κλειστός.

Θεώρημα (Αρχή ομοιομόρφου βραχμάτος) και $(Y, ||\cdot||)$

Έστω $(X, ||\cdot||)$ χώρος Banach και $(Y, ||\cdot||)$ χώρος με νόρμα.

Αν $(T_i)_{i \in I}$ για οικογένεια βραχμμένων, γραμμικών τελεστών από τον χώρο X στον χώρο Y , ώστε:

$$\sup_{i \in I} \|T_i(x)\| < \infty \quad \forall x \in X,$$

τότε υπάρχει $M > 0$ ώστε:

$$\|T_i\| \leq M \quad \forall i \in I$$

Απόδειξη

Θέτουμε

$$A_n = \{x \in X : \sup_{i \in I} \|T_i(x)\| \leq n\} \quad \forall n \in \mathbb{N}$$

Το σύνολο $A_n \subseteq X$ κλειστό $\forall n \in \mathbb{N}$, διότι αν $(x_k)_{k \in \mathbb{N}} \subseteq A_n$ και $x_k \xrightarrow{k} y \Leftrightarrow \|x_k - y\| \xrightarrow{k} 0$,

τότε, $T_i(x_k) \rightarrow T_i(y) \quad \forall i \in I \Rightarrow \|T_i(x_k) - T_i(y)\| \rightarrow 0$
και $\|T_i(x_k)\| \leq n$

Άρα, $\|T_i(x_k)\| \rightarrow \|T_i(y)\|$ και επομένως $\|T_i(y)\| \leq n \quad \forall i \in I \Rightarrow y \in A_n$. Άρα, $A_n \subseteq X$ κλειστό

Έχουμε, από την υπόθεση ότι:

$$X = \bigcup_{n \in \mathbb{N}} A_n$$

Από το Θεώρημα Baire, αφού ο X είναι χώρος Banach, υπάρχει $n_0 \in \mathbb{N}$ (ώστε:

$$(A_{n_0})^\circ \neq \emptyset \quad (\text{αφού } A_{n_0} \text{ κλειστό})$$

Άρα, $S(x_0, \varepsilon) \subseteq A_{n_0}$ για $x_0 \in X$ και $\varepsilon > 0$

Επομένως, για κάθε $x \in S(x_0, \varepsilon)$ ισχύει:
 $\|T_i(x)\| \leq n_0 \quad \forall i \in I. (*)$

Άρα $\forall x \in X$ και $\|x\| \leq \varepsilon$, ισχύει: $x + x_0 \in S(x_0, \varepsilon)$
και $\|T_i(x)\| \leq \|T_i(x + x_0)\| + \|T_i(x_0)\| \leq 2n_0 \quad \forall i \in I. (*)$

Συνεπώς $\forall x \in X, \|x\| \leq \varepsilon$ ισχύει
 $\|T_i(x)\| \leq 2n_0 \cdot \frac{1}{\varepsilon} = M \quad \forall i \in I.$

Επομένως $\|T_i\| \leq M \quad \forall i \in I.$

Πόρισμα (Banach-Steinhaus)

Έστω $(X, \|\cdot\|)$ χώρος Banach και $(X, \|\cdot\|)$ χώρος με νόρμα.

Αν $T_n: X \rightarrow Y$ γραμμένοι-γραμμικοί τελεστές $\forall n \in \mathbb{N}$.

και υπάρχει για κάθε $x \in X$ το όριο $T(x)$:

$$\boxed{T_n(x) \xrightarrow{n} T(x), \forall x \in X}$$

Τότε η συνάρτηση $T: X \rightarrow Y$ με

$$T(x) = \lim_n T_n(x) \quad \forall x \in X$$

είναι φραγμένος γραμμικός τελεστής

Απόδειξη

Η συνάρτηση T είναι καλά ορισμένη και προφανώς είναι γραμμικός τελεστής.

Η T είναι φραγμένος γραμμικός τελεστής:

Έστω $x \in X$. Τότε η ακολουθία $(T_n(x))_{n \in \mathbb{N}}$ είναι φραγμένη, αφού είναι συγκλίνουσα.

Από την αρχή ομοιομόρφου φράγματος, υπάρχει $M > 0$ ώστε:

$$\boxed{\|T_n\| \leq M \quad \forall n \in \mathbb{N}}$$

Άρα, ισχύει $\forall x \in X$:

$$\begin{aligned} \|T(x)\| &= \lim_n \|T_n(x)\| \leq \lim_n \|T_n\| \|x\| \leq \\ &\leq M \|x\|. \end{aligned}$$

Συνεπώς ο T είναι φραγμένος τελεστής.